

vergla necega moža in mu je nogo zlomila. Ravno tako kakor po suhem, je tudi na morju velika nevihta, nobena barka ne more iz luke, nobena v luko. Tudi iz Benetk ne more parobrod zavolj velike nevihte odriniti. Burja piše tedaj od Reke, po celem Krasu noter do Benetk; upamo vendar, da bode kmalo potihnila, ker dolgo nikdar ne terpi, naj bode še tako huda. — 30 mladih, 9. do 14 let starih fantov iz Krasa domá, lepo v domači obleki napravljenih in v novo osnovano muzično kardo Teržaške okolice izvoljenih, je muziciralo unidan zvečer pod oknom svitl. nadvojvoda Maksa v Terstu tako moško, da gosp. vojvoda in vsi poslušavci so jih z velicim veseljem poslušali. Nadvojvoda jim je podaril verh dobre kaplice, s katero so se okrepčali, še 100 fl. za to.

Iz Ljubljane. Danes zamoremo veselo novico naznaniti, da tisto novo imenitno obdelovanje zemljiš s poklado glinastih podzemeljskih ceví, ki se drénaža imenuje, se bo, če vse po sreči gré, tudi na Krajskem že letošnje leto začelo, ker vse trojno, kar je k začetku tega dela potrebno, nam je že gotovo. Umetnega mojstra v tem delu nam je iz posebne prijaznosti slavna štajarska kmetijska družba, hvala ji! za nekoliko časa poslali zagotovila, — verli podpornik vsake občekoristne reči gosp. Baumgartner se je rad vdal prošnji kmetijske družbe in si bo naročil iz Marskega mašino za ceví na svoji opečnici (cegelnici), da se bojo po navetu Štajarske km. družbe ceví za drénažo domá delale; — in že imamo v Ljubljani tudi vse orodje za grabne rezati in ceví pokladati, ki je pretekli teden naravnost iz Londona prišlo po naročilu g. Terpinca, za vpeljanje novih in dobro poterjenih poprav vedno skrbnega predsednika naše kmetijske družbe. „Novice“ bojo začele kmalo prijatlom kmetijstva drénažo natanjko popisovati, da na to vižo pospešimo to važno reč od vsih strani.

Novičar iz mnogih krajev.

Presvitli cesar so prejeli te dni iz rok novo izvoljenega kardinala in papeževega sporočnika gosp. Viale Prela-ta en zob sv. Petra, kterega so sv. oče papež z lastno roko iz čelust trupla sv. Petra vzeli in ga cesarju v poseben spominek poslali. — Nabera za Dunajsko cerkev znese dosihmal na Dunaji čez 433.845 fl., v Pragi čez 18.736 fl., v Terstu čez 18.078 fl., v Ljubljani 2437 fl. 56 kr. itd. — Mesca februara se je peljalo po ces. železnicah 181.070 ljudi, blaga pa 1.470.424 centov; dohodki so znesli 793.670 fl. — Truplo fzm. Haynau-a, ki je blizo poldrugí milion premoženja zapustil, so pripeljali 18. t. m. iz Dunaja v Gradec, kjer so ga z veliko svečanostjo pokopali. — Časniki naznanjajo, da se bivšemu ministru baronu Bruku služba austrianskega poslanca v Carigradu ponuja. — Na Laškem (v Ferari, Milani in Mantovi) so sred tega mesca spet 4 obesili, 3 pa vstrelili, ki so se prekucije 6 febr. vdeležili; 19. dan t. m. pa je maršal Radecki v razglasu iz Verone milostni razglas Njih veličanstva naznanil, da vsim tistim, ki so še v sodniški Mantovski preiskavi zapopadeni, se ima popolnoma priznati, da ne pride še več družin v nesrečo, kterih očetje so le zapeljani se velicega izdajstva vkrivili; le tisti se nimajo pomilostiti, ki so pobegnili (33 jih je) in niso pred sodbo prišli. — Gradčki knezo-škof pride nek za nadškofa na Dunaj. — Hrabri vojvoda Grahoski Jakob Vujatić je nek v Klobuku (turški terdnjavi) po groznem terpljenju umrl. Vjete Černogorce mučijo Turki grozovito. Upanje, da se bo kristjanom v Bosni po dohodu Kiamila-pašata bolje godilo, je splavalo po vodi.

Kdaj bo turško-ruske pravde konec, se še za gotovo ne vé, ker telegrafno naznanilo od 18. t. m., da se Turk terjatvam rusovskega poslanca noče vdati in da je angleško in francosko vlado na pomoč poklical, še ni popolnoma verjetno, kakor tudi to ne, da je angleški sporočnik v Carigradu poveljnika (admirala) srednjemorskih bark v Arhipelag napotil, da bo bližji pri rokah. Zlo pomenljivo pa je, kar nek Varšavsk časnik pod krilom rusovske vlade naznanja, da turško-černogorska pravda je le na videz končana in da se bojo kmalo važne reči na Bosporu godile; poslednjič pravi, da rusovske in austrianske dežele se bojo proti jugu razširile, pruska vlada pa bo za odškodnino en del kraljestva Poljskega dobila. „Allg. Zeit.“ pravi: kdor vé, da v Varšavi noben časnikar ne smé narmanjši besedice pisati, ki ni povoljna vladi, bo lahko prevdaril pomenljivost rečenega. — Nov predsednik amerikske ljudovlade, general Pierce, je bil 4. dan t. m. v Washingtonu z veliko slovesnostjo na čelo vlade postavljen; v prvem svojem govoru je obljubil, da si bo terdno prizadeval mir in prijaznost s celim svetom ohraniti.

Klepec.

(Dalje.)

Na gradu strašno deva pisne,
Do Boga se v nebesa čuje.
S tim hipom vse potihne zgoraj,
Le bolj derhal krohoče spodej,
Le bolj vriščijo Turki spredej.
Zastoka groze knežji tabor,
Na beg se vojska opoteče,
I zdaj je bilo vse zgubljeno.
Pa v hipu tem pred verste blede
Mladeneč nagloma prisope,
Obstati jim ukaže ostro.
Do Turka se ukaz razleže —
I vojska sluša ga osupna.
Kdo je mladeneč tako derzni?
Odkod prižene ga nesreča?
Alj Turkov li ne vidi spredej,
Ki so se ko volkovi gladni
Za plašnimi kristjani vsuli?
Pri Uni, na pokrajni turškej,
Je slišal snoci govorico,
Kak se ukrade turski aga
S tovarši strašnimi čez reko.
Začuti v sercu bol neznano,
Ter se za sledom zdajci vzdigne.
I že stoji na čelu vojske,
Že se ko smertni Angel Turkom
S perutami viharja bliza.
V desnici silen porat *) suče,
Kervavega pomora orod,
Po stegnu se mu sablja vije,
Ognjena kača britkozoba;
V očeh pa čuden plamen bliska,
Sovražnikom mertudi serca.
Ko ga ugleda turska vojska,
Je v hipu noga vsim zastala.
I sleherni tadaj osupne,
Sam ni osupnul Hasan-aga,
Timveč, psovaje njih zastanek,
Tako tovarše plahe kara:
»Strahljivci, rajkljin vi ste porod,
»Ne pa sinovi turskih mater,
»Le nisko se stiskajte k zemlji,
»Gledé plašno po ubežišči,
»Kjer je zalajal pes pred vami.
»Res materi v sramoto niste!«
(Dalje sledi.)

*) Porat je bät, tolkaču podoben, s kterim so naši Slovenci nekdaj Turke mahali. Po Krajskem se to orožje še sémtertjé med šaro na izbah najde. Izpeljan je od besede »ratiti«, kar je toliko, kakor biti.